

Herudover indføres en klagefrist på 4 uger for indgivelse af klage over afgørelser truffet af fonden til Erhvervsankenævnet i lighed med, hvad der i øvrigt gælder for nævnet, og lovens strafbestemmelse konsekvensrettes som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen.

Ændring af fondens formål

Det foreslås, at Rejsegarantifondens formål udvides for at muliggøre en sammenlægning af fondens og Rejseankenævnets sekretariater.

Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet er to adskilte, selvstændige institutioner med hver sit sekretariat, selvom de begge har til formål at beskytte kunderne mod misbrug fra rejsebureauernes side.

Det foreslås derfor at gennemføre en "sammenlægning" af sekretariaterne for Rejsegarantifonden og Rejseankenævnet, således at det fremover bliver fonden, der finansierer og stiller sekretariatsbistand til rådighed for ankenævnet. Rejsegarantifondens bestyrelsen skal ikke behandle ankesager. Disse behandles fortsat af Rejseankenævnet, der fortsat skal have en sammensætning, der opfylder kravene i klagenævnsloven. Ligeledes vil principperne for finansiering af klagesagsbehandlingen, der er fastlagt i den nye lov om forbrugerklager, herunder princippet om, at virksomheder, der taber en sag, skal betale omkostningerne, blive fulgt.

Indførelse af et målrettet tilsyn og indgrebsmuligheder over for særlig risikobetonede virksomheder

Erfaringerne med konkurser i rejsebranchen har vist, at fonden i nogle tilfælde har været klar over, at visse virksomheder udgjorde en særlig økonomisk risiko for fonden 1-2 år, før de gik konkurs, men fonden har i disse tilfælde ikke haft mulighed for at gribe ind og beskytte sig mod tab. Der er derfor behov for, at rejsegarantifonden får øget mulighed for at følge den økonomiske situation i rejsevirksomhederne, og for at kunne gribe ind over for virksomheder med en særlig økonomisk risiko.

Det foreslås, at fonden på baggrund af en automatisk indberetning af tre nøgletal (dæknings-, likviditets- og soliditetsgrad) fra alle rejsearrangører/formidlere for en udenlandsk arrangør foretager en screening af branchen. Rejsearrangører/formidlere, hvor et eller flere nøgletal afviger negativt i forhold til nogle opstillede indikatorer, undergives en nærmere analyse af deres samlede økonomiske situation i henhold til en række økonomiske indikatorer. Det samme kan ske, hvis fonden af andre kanaler får mistanke til et selskabs økonomiske grundlag, eller hvis der i forbindelse med registrering af en ny virksomhed er mistanke

om, at virksomheden påtænkes drevet på et uforsvarligt grundlag.

Hvis fonden efter en konkret vurdering på baggrund af den økonomiske analyse finder, at rejsearrangøren/formidleren har en nærliggende risiko for at gå konkurs, kan fonden kræve, at denne stiller en forhøjet garanti. Derved sikres det, at fonden kan gribe ind over for virksomheder, der drives på et uforsvarligt økonomisk grundlag, eller som i øvrigt agerer særligt uansvarligt. Det må forventes, at en række rejsearrangører/formidlere ikke vil være i stand til at opfylde kravet om forhøjet garantistillelse. I sådanne tilfælde vil kravet om forhøjet garanti reelt føre til at virksomheden må ophøre, hvilket i nogle tilfælde kan medføre en konkurs.

Ændringer i garantiskalaerne

Siden den nuværende lov trådte i kraft i 1997, er der sket en koncentration i rejsebranchen som følge af fusioner af en række rejsevirksomheder. Det betyder, at fonden i dag risikerer at lide et tab, der væsentlig overstiger dens formue, hvis en af de største rejsearrangører går konkurs. Derfor er overgrænserne for garantistillelsen uhensigtsmæssige. Samtidig har erfaringerne med konkurser i rejsebranchen vist, at 80 % af de hidtidige konkurser har vedrørt virksomheder med en omsætning under 15 mio. kr. og som typisk ikke har eksisteret mere end 1-3 år. Efter den gældende garantiskala skal en virksomhed med en omsætning op til 15 mio. kr. kun stille en garanti på 300.000 kr., mens en virksomhed, hvis omsætning er lige over 15 mio. kr., skal stille en garanti på 1 mio. kr. Der er derfor et udtalt misforhold mellem garantistillelse og risiko i bunden af garantiskalaen.

Det foreslås derfor at fjerne overgrænserne i garantiskalaen og at indføre yderligere to trin i bunden af garantiskalaerne.

Ændringen i bunden af garantiskalaen indebærer, at der slet ikke skal stilles garanti af virksomheder, der har en omsætning under 250.000 kr. Derved bliver det lettere at etablere sig på markedet. Til gengæld indføres der yderligere to trin for omsætninger mellem 5 og 15 mio. kr. i skalaen for almindelige rejsearrangører, og to trin for omsætninger mellem 2,5 og 10 mio. kr. for flycharter. Det vil betyde, at rejsearrangørerne/formidlerne i bunden af skalaerne hurtigere skal stille en højere garanti. Derved sikres fonden bedre i tilfælde af konkurser inden for gruppen af virksomheder med en omsætning under 15 mio. kr., navnlig i forhold til nyetablerede virksomheder, som kommer ind i en fase med hurtig vækst.